

Afscheid Marijke Smits

Extra Nieuwsbrief
januari 2024

Gehandicapten Platform
Best

info@gpbest.nl

www.gpbest.nl

www.best-toegankelijk.nl

Speciale extra uitgave van de Nieuwsbrief van GPB naar aanleiding van het afscheid van Marijke Smits.

Bijdragen van:

- Frans Robers (voorwoord)
- Freek Gerritsen
- Véronique Zeeman
- Jan de Lange
- Marga en Bouwe van Rijswijk
- Eric Polak
- Ina Schottert
- Leo Bisschops
- Werkgroep scholenvoorlichting
- Annemarie Louwers
- Gabie Conradi
- Kees Houter
- Anita van Hoof
- Ans Verdonschot
- Pia Hendriks
- Fred Hermans
- Frans Robers

Afscheid Marijke Smits

Voorwoord.

Marijke Smits verlaat het bestuur van het GPB na 27 jaar de belangen van de mensen met beperkingen te hebben behartigd.

Een drijvende kracht gaat weg.

Voor het bestuur en mij in het bijzonder de vraag hoe dit afscheid vorm te geven.

We hebben gemeend dit te doen in de vorm van een speciale gekleurde nieuwsbrief waarin diverse personen hun licht nog eens over Marijke laten schijnen.

Uit de reacties wordt nog eens bevestigd dat we te maken hebben met een krachtige persoonlijkheid vol optimisme, humor, zo nodig zelfspot, daadkracht en een onafgebroken hang naar zelfstandigheid.

Enfin leest u het zelf maar.

Een goed en gezond 2024 toegewenst!

Frans Robers, voorzitter GPB.

Afscheid Marijke Smits

Freek Gerritsen.

Marijke liep toen wij elkaar leerden kennen. Ik ontmoette haar op de 'Soos', een ontmoetingsgelegenheid van de opleiding waaraan ze studeerde, de Sociale Academie.

Ze is een afgestudeerde maatschappelijk werker. Ze had een baan als huisbezoeker bij mensen die hulp in de huishouding nodig hadden. Het was haar taak om die mensen te bezoeken en de hulpvraag te beoordelen. Haar werkgebied was een flink deel van de Kempen.

Een operatie veroorzaakte haar dwarslaesie. Uiteraard heeft ze veel gehuild, maar ze had enorm veel vrienden. Ieder bezoek dat ik bracht aan haar in het ziekenhuis was ze omringd door anderen. Één keer was ik het zo zat dat ik iedereen eruit gebonjourd heb. Ik wilde haar wel eens alleen spreken.

Het revalidatiecentrum was een niet leuke tijd. Gelukkig ontmoette ze 3 leeftijdsgenoten, een meisje en 2 jongens. Ze had geen privacy en het programma dat ze hadden om de 'dwarsleet' terug te brengen in 'het gewone leven' sloot niet aan bij de realiteit. Een klein voorbeeldje. Het ontbijt werd voor iedereen al gesneden en kant-en-klaar voor je neergezet. Uiteraard kan iedereen met een normale handfunctie zo iets perfect zelf. Bovendien kun je dan kiezen wat je er deze keer op wilt.

Nee, zo werkte het systeem niet. Marijke schreef aan Sinterklaas dat ze dat toch heel goed zelf kon. Ze werd door Sinterklaas op het matje geroepen, streng toegesproken, ... maar de volgende dag was het ontbijt aangepast zoals zij het wilde.

We gingen samenwonen. Ik ontdekte dat ze het steeds uitstelde om iets zelf te ondernemen. Zelfs naar de winkels in de buurt moest ik mee.

Ik was dat zo zat dat ik haar een keer buitenzette en ze mocht terugkomen met de boodschappen die wij nodig hadden. Voorbereiding op 'de echte wereld' dat had ze niet gehad. Apetrots kwam ze terug met de boodschappen!

Afscheid Marijke Smits

Nu ben ik degene die niet uit huis gaat en zij scheurt overal naar toe, 'te voet', met de auto maar het liefst met het 'derde wiel'. Nu is de 'fiets' elektrisch ondersteunt en dat maakt de tocht nog aantrekkelijker.

Het maatschappelijk werk bood haar een administratieve baan. Dat nooit!!!

Ze vindt de omgang met kinderen enorm leuk. Die zeuren tenminste niet. "Och waar hebt u het van?" zul je van kinderen niet horen. "Waarom zit je daarin?" "Omdat mijn benen ziek zijn", is een afdoende antwoord, en daarna kun je een gewoon gesprek hebben. Vandaar dat ze een opleiding tot juf ging volgen. De school was een gebouw met 2 verdiepingen. De complete 3 jaar hebben haar klasgenoten haar en de rolstoel naar iedere verdieping getild waar de lessen waren. "Zullen we haar eens laten stuiteren?" vroegen de dragers elkaar. Na de diploma-uitreiking zeiden ze: "Jou hebben we geholpen, maar wij hebben ook veel geleerd!"

Ze heeft in een stage van de opleiding de Mytylschool ontdekt. Een school voor kinderen met een lichamelijke beperking. Daar lag haar hart. Ze werd er de 'muziekjuf'. Muziek is één van haar grote hobby's. Ze heeft er vele jaren lesgegeven. Maar ze was ook daar meer dan een juf. Voor sommige leerlingen was ze een rolmodel. Kinderen krijgen, zelfstandig zijn, opgewekt blijven, positief zijn, altijd mogelijkheden zien. Ook haar collega's hebben veel geleerd van de moeilijkheden en de mogelijkheden die een beperking met zich meebrengen.

Ze is een enorm betrokken vrouw. Ik sta niet meer verbaasd als ze me vertelt dat een volslagen onbekende haar een deel van zijn/haar levensverhaal heeft toevertrouwd.

Maar ze is ook betrokken bij haar eigen doelgroep. Hoe krijg je de wereld zodanig aangepast dat ze voor iedereen makkelijk toegankelijk is? Overal waar wij woonden heeft ze in een Gehandicapten

Platform gefunctioneerd. Soms als voorzitter, vaker is bestuurslid. In Weert werd zij de eerste voorzitter van het net opgerichte platform.

In Eindhoven is ze gevraagd om ook daar voorzitter te worden, maar daar had ze al een drukke baan, als juf op de Mytylschool, als mama voor onze pasgeborenen en als danslerares.

Afscheid Marijke Smits

Een voorbeeld wat een rolstoelmoeder zoal meemaakt. Onze oudste was en is een impulsief menneke. We woonden in een bungalow in 'Het Hool', de wijk direct boven het winkelcentrum Woensel. Marijke moet natuurlijk ook inkopen doen, samen met onze beide kinderen. Daartoe moet je een weg oversteken. De jongste zit rustig op schoot, maar de oudste vliegt van hot naar her over alle grasspeelplaatsen heen en zou dus zo de weg over vliegen. We kochten een hondenriem met tuigje en zo deed Marijke veilig boodschappen....

"Och cherm wat zielig vur dat menneke", zeiden meerdere ouders. "Nee, onder een auto komen, dat is pas zielig", was ons commentaar.

Ik vind haar het warme, kloppende hart van het gezin.

Ze heeft een opleiding voor rolstoeldansen gevolgd en is er op de Mytylschool les in gaan geven. De dansschool Hennesen in Eindhoven heeft haar gevraagd om op hun school een rolstoel dansgroep te starten.....

Het is uit de hand gelopen. Op een bepaald moment hadden ze, samen met een vriendin, daar de grootste rolstoeldansgroep van heel Nederland.....

In Best heeft ze zich zeer snel aangesloten bij het bestaande platform. Zij heeft meerdere acties ontketend. In het gemeentehuis lag een sjiek, maar hoogpolig tapijt. Midden onder een raadsvergadering is ze puffend en storend de vergadering in gestruind, om tegen deze (on)toegang te protesteren. Ze had de indruk dat de burgemeester de interventie niet leuk vond, maar na de vergadering was het tapijt weg!!

Freek Gerritsen.

Afscheid Marijke Smits

Beste Marijke, (Véronique Zeeman)

Namens de gemeente Best willen wij je hartelijk danken voor jouw jarenlange inzet voor de gehandicapte medemens. Met enorm veel energie en optimisme heb je steeds aandacht gevraagd voor het feit dat mensen met een handicap ook zelfstandig moeten kunnen deelnemen aan de samenleving.

Je was daarin op een prettige manier volhardend. Helaas blijkt die volhardendheid ook nodig te zijn. We zijn als samenleving nog niet zover dat we bij alle plannen en activiteiten ook denken aan mensen met een handicap. Dankzij jou is die aandacht wel zeker beter geworden en proberen we steeds meer een echte inclusieve samenleving te worden.

Mede je voorlichting binnen de scholen heeft je tot een bekende Bestenaar gemaakt. Ook had je steeds weer nieuwe ideeën hoe je de aandacht voor de gehandicapte medemens kon vasthouden. Met al jouw wijze woorden en opmerkingen in onze gedachten gaan we door om Best nog beter te maken.

Nogmaals hartelijk dank voor de enorme betrokkenheid en inzet!

Namens College van Burgemeester en Wethouders

Met vriendelijke groet,

Veronique Zeeman

Wethouder

Afscheid Marijke Smits

Beste Marijke, (Jan de Lange)

Het gaat er dan toch van komen: je neemt afscheid van het Gehandicapten Platform Best.

Ik weet niet hoe lang je daaraan verbonden bent, maar vast heel lang. Wij hebben elkaar voor het eerst ontmoet bij het regionaal overleg gehandicaptenplatforms Zuid Oost Brabant. Dat zal ergens in 2008 zijn geweest. Dat was toen nog onder leiding van Zorgbelang Brabant, Maaïke Mol.

Ook toen al waren er steeds minder gehandicaptenplatforms. Immers men dacht dat na de invoering van de Wmo in 2007 daar de belangenbehartiging werd gedaan.

Nee dus, was ook jouw stellige mening. Een Adviesraad moet niet zelf aan belangenbehartiging doen. Zij moeten gevoed worden door organisaties die belangenbehartiging als hoofddoel hebben, zoals gehandicaptenplatforms.

Ik heb je van het begin leren kennen als een gedreven voorvechter voor de mensen met beperkingen. Je was daar heel duidelijk in: "iedereen moet onbeperkt mee kunnen doen". Of dat nu in de trein is of in een restaurant is. Later ontstond het ROG-ZOB als zelfstandige vereniging. Daar hadden we mooie discussies waarbij jij als echte ervaringsdeskundige duidelijk je mening gaf.

Helaas waren er ook mensen die niet altijd vanuit die ervaringsdeskundigheid redeneerde en dan wordt het moeilijk. Maar je hebt mij altijd aan je zijde geweten.

Afscheid Marijke Smits

Het was een mooie samenwerking met jou. Ik heb daarvan genoten. Weten dat je de goede zaak dient. Dat is waar we het voor deden.

De scholenvoorlichting in Best was jouw "kindje". Dat liep ook fantastisch. Op basis van jou/jullie ervaring hebben wij als CG-Platform Son en Breugel veel geleerd. Het programma voor de scholenvoorlichting in Son en Breugel hebben wij gebaseerd op jullie programma. Ook dat liep vanaf het begin prima. Dat is ook alweer bijna 10 jaar geleden. Helaas was er steeds minder animo voor het ROG. Maar ook steeds minder gehandicaptenplatforms in Zuid Oost Brabant. Dus het aantal leden nam af en dat leek niet langer werkbaar.

Wij werden genoodzaakt de stekker eruit te trekken. Nu jouw afscheid van het GPB.

Een goede gelegenheid om je te bedanken voor de prettige en zinvolle samenwerking. Maar ook voor het leuke persoonlijke contact al die jaren.

Het GPB moet het nu zonder jou doen. Dat zal niet meevallen.

Maar het is een goede beslissing: je moet er een keer een streep onder zetten. Zelf heb ik dat dit jaar ook gedaan. Dus ik begrijp het heel goed.

Dank voor je inzet en prettige samenwerking.

Hopelijk kun je nu meer tijd vrijmaken voor Freek en samen leuke dingen doen. Geniet daarvan.

Het ga je goed.

Warme groet,

Jan (en ook letje) de Lange mede namens het Chronisch zieken en Gehandicapten Platform Son en Breugel

Afscheid Marijke Smits

Heb Marijke leren kennen. (Annemie Louwes)

Annemie heeft Marijke leren kennen via het Gehandicapten platform. Ze heeft zelf nooit in het bestuur gezeten, maar is wel ooit gevraagd om voorzitter te worden. Hiervoor heeft ze bedankt, maar heeft altijd contact gehouden met het platform.

Ze werd zo nu en dan gevraagd om advies te geven op het gebied van visuele beperkingen, en heeft later zo ook Marijke leren kennen. Ze liepen regelmatig een rondje door het centrum met mensen van de gemeente. Zo hebben ze er samen ook voor gezorgd dat er een rateltikker in het stoplicht in de hoofdstraat kwam, en zorgden ze ervoor dat stoepranden voorzien werden van op en afritjes voor rolstoelgebruikers, maar dat deze ook goed zichtbaar werden voor slevhtzienden.

Nu zien ze elkaar nog bij tai chi en bij de concerten in de Liduina kerk. Het is altijd gezellig en ze hebben altijd wat te praten.

Al heeft Marijke niet altijd tijd, omdat ze weer door moet naar een volgende vergadering, of activiteit. Ze is altijd bezig, en het maakt ook niet uit waar ze naartoe moet reizen of wat voor weer het is. Annemie heeft veel bewondering voor haar doorzettingsvermogen en uithoudingsvermogen.

Ze is altijd wel ergens mee bezig, of iets aan het organiseren. Zorgt er ook voor dat ze fit blijft, door bijvoorbeeld te trainen op de batabrug met haar handbike. Ze doet zoveel, ongelooflijk, het lijkt wel of ze 48 uur in een dag heeft.

Afscheid Marijke Smits

Dansschool Hennesen. (Marge en Bouwe van Rijswijk)

In september 1993 was er een open dag bij dansschool Hennesen.

Er werd een demonstratie gegeven door een dansrolstoelclub genaamd rolling shoes onder de leiding van Marijke.

We hadden nog nooit zoiets gezien, het was geweldig. Marijke vroeg of er misschien mensen waren die op zaterdagochtend een uurtje mee wilde dansen. Ze kwamen namelijk staande partners tekort.

Marijke kan je zo motiveren dat wij ons onmiddellijk aangemeld hebben. Ze heeft ons onder haar vleugels genomen en enthousiast gemaakt. Dit heeft geleid tot een cursus instructeur rolstoeldansen.

Marijke was zelf een van de eerste die deze cursus gevolgd heeft. Ze gaf in die tijd les op de mytylschool in Eindhoven en veel van haar leerlingen wilde graag leren rolstoeldansen.

Zodoende was zij de eerste in Brabant die in een dansschool les ging geven. De groep was in die tijd een van de grootste in Nederland. Samen met een vriendin deed ze hier alles voor zodat de leerlingen konden zien hoe alles in zijn werk ging.

Na een x aantal jaren stond de club stevig in haar schoenen en besloot Marijke het aan ons over te dragen. Zelf ging ze dan weer een nieuwe uitdaging aan. Maar ik moet eerlijk zeggen dat het rolstoeldansen altijd in haar genen is blijven zitten.

Na twee jaar zijn wij in Best met een nieuwe groep begonnen en ook daar kwam ze zeker in het begin ook regelmatig kijken.

Marijke is nog steeds onder de oudere leerlingen een begrip en wordt er met heel veel respect over haar gepraat.

Marga en Bouwe van Rijswijk

Afscheid Marijke Smits

Erik Polak.

Toen Anita en Frans mij vroegen om iets te schrijven over Marijke dacht ik onmiddellijk: dat is heel makkelijk maar ook heel lastig. Makkelijk omdat er zoveel door deze altijd positieve en bezige lieverd is gedaan maar lastig omdat iedereen dat al weet.

Want wie kent Marijke nu niet. In Best is zij een graag geziene dame en ook in de omstreken is zij populair en bekend.

Ik zal dus moeten waken voor het vervallen in herhalingen bij het wereldkundig maken van al mijn dierbare herinneringen aan de samenwerking en vriendschap met deze lieve bezige bij.

Als ik aan Marijke denk overvallen mij naast een warm gevoel door onze vriendschap ook een stortvloed aan eigenschappen die Marijke kenmerken. Mijn eerste gedachte gaat uit naar een goedlachse dame die mij in één gesprek wist te ronselen voor het Gehandicapten Platform in Best.

Wat een ambassadeur voor dit platform en hoe overtuigend zette en zet Marijke zich in voor de medemens met een beperking. All inclusiveness was door haar allang uitgevonden voordat deze term opgang ging doen in Europa.

En wat kon zij zich ergeren aan de traagheid waarmee processen in Nederland verliepen.

Na de ratificatie van het Europese verdrag kwamen jaren van vertraging voordat de ondertekening van het verdrag werd vertaald in wetgeving. Ook het woord gehandicapten toilet was haar een doorn in het oog. Het simpele feit dat ik een beperking heb wil nog niet zeggen dat ik niet valide ben of meetel. Ik hoor het haar zeggen.

En wat hadden wij een plezier tijdens de vergaderingen van het Platform of bij de besprekingen met de gemeente. Haar positieve inbreng zorgde steeds weer voor welwillend meedenkende ambtenaren en ondernemers in Best die meewerkten aan het toegankelijker maken van hun bedrijven.

Natuurlijk ging dit Marijke niet snel genoeg maar zij kreeg samen met het Platform wel de dingen voor elkaar.

Afscheid Marijke Smits

Vaak deed ze dit op ludieke wijze via haar scholen voorlichting campagnes of simpel door de gemeenteraad in een rolstoel door Best te laten karren. Hiermee werden feilloos de hindernissen in Best aangetoond en werd Best opgezaagd met een gemeenteraad vol beperkingen omdat de ambtenaren lange tijd last hadden van spierpijn door het rollen door Best.

Lieve Marijke, dank voor al jouw jaren van tomeloze inzet. Het Platform gaat jou zeker missen. Ik hoop dat jij nog vele mooie jaren met Freek mag genieten van alle fijne momenten in jouw leven.

Een warme knuffel van een bewonderaar,

Eric Polak.

Afscheid Marijke Smits

Ik zei meteen ja! (Ina Schottert)

Toen Anita me vroeg of ik ook een stukje wilde schrijven voor de speciale Nieuwsbrief ter gelegenheid van jouw afscheid van het GPB, zei ik meteen 'ja!'.

Later dacht ik dat ik met dat simpele woordje eigenlijk de kern van jouw leven te pakken had. Door me heen flitste het lied van Wim Sonneveld: 'Zeg maar ja tegen het leven, ja tegen het leven'. Ook schoot de uitdrukking: 'Nee heb je, ja kun je krijgen!' door mijn hoofd, hoewel ik in jouw geval dan eerder zou zeggen: 'ja zal je krijgen!'.

Daarmee wil ik aangeven dat iedereen die het voorrecht heeft jou te leren kennen meteen geraakt wordt door je ongelooflijk positieve levenshouding.

En dat is geen vanzelfsprekendheid. Je bent al jong in je leven geconfronteerd geraakt met 'leven met een handicap'. Freek en jij kenden elkaar nog maar net toen jullie jullie levenspatroon en toekomstverwachtingen radicaal moesten bijstellen. Het zou helemaal niet gek zijn geweest dat je levensvreugde en incasseringsvermogen een flinke knauw zouden hebben gekregen. Maar dat was niet het geval. Samen zetten jullie jullie schouders eronder en kregen jullie een vuurvaste en waterdichte relatie en stichtten jullie een gezin met twee fijne zonen.

Het aansturen van de gezinstaken en het opvoeden van de kinderen vanuit een rolstoel: een argeloze buitenstaander zou kunnen denken dat je daar je handen meer dan vol aan zou hebben. Maar wie dat denkt kent Marijke niet!

Jij wilde leven zoals elke moderne jonge vrouw en daar hoorde ook een baan bij. Je hebt ruim dertig jaar op de Mytylschool in Eindhoven gewerkt waar je je enthousiasme voor muziek aan je leerlingen probeerde over te brengen. Muziek is sowieso erg belangrijk voor je en beweging hoort daar ook bij. Vanuit die bevlogenheid heb je in Eindhoven dan ook een Rolstoeldansgroep opgericht waar vele jaren op hoog niveau werd gedanst. Ik heb jou weleens in actie gezien tijdens een uitvoering en het was schitterend om de choreografie te zien van dansparen waarin van de ene helft de dansfiguren vanuit een rolstoel uitvoerde.

Maar ik ken je natuurlijk vooral vanwege je inzet voor het Platform. Want ook daar wist je tijd voor te maken en hoe! Ik ken je vanaf de tweede helft van de jaren negentig van de vorige eeuw. Onafgebroken hamerde jij erop dat 'inclusie' de

Afscheid Marijke Smits

basisvoorwaarde is voor een samenleving waarin mensen mét en zonder beperking op gelijk niveau met elkaar kunnen leven. Dus wèg met letterlijke drempels, zoals ontoegankelijke gebouwen en obstakels op straat, zoals bijvoorbeeld uithangborden. Maar ook met weg met drempels die het mensen moeilijk maakt studies te volgen of een baan te vinden.

Die drempels liggen niet alleen bij gebouwen of arbeidsplaatsen die niet toegankelijk of bruikbaar zijn, maar ook in de hoofden van mensen zonder ervaring met handicaps. Dat is zeker ook een van de redenen waarom jij het project 'Scholenvoorlichting' opgezet hebt. Jaar in jaar uit ga jij en je groep de scholen langs om kinderen te vertellen dat jij/wij net zulke mensen zijn als zijzelf, maar dat we alleen een rolstoel/scootmobiel/witte stok of wat dan ook gebruiken. De bedoeling is uiteraard dat deze leerlingen zonder vooroordelen ten opzichte van mensen met een beperking opgroeien en ze in hun latere leven niet op voorhand al gaan uitsluiten.

Een andere zaak waar je je jarenlang voor hebt ingespannen is de mogelijkheid om zelf met het openbaar vervoer te kunnen reizen. Toen er eind vorige eeuw een nieuw stationsgebouw kwam in Best, was jij er als de kippen bij dat dit station ook gebruikt moest kunnen worden voor mensen met een beperking. Je hebt ervoor met toenmalig wethouder Leo Bisschops tot aan het hoofdkantoor van de NS in Utrecht moeten doordringen, maar het toegankelijke en bruikbare station voor iedereen is er uiteindelijk gekomen! Iets waar 'ondergetekende' je nog steeds dankbaar voor is!

Het zijn allemaal ernstige zaken, maar je bracht ze altijd met een brede glimlach voor het voetlicht. Met een pluim (denk ook aan de 'Duimen' voor toegankelijke winkeliers) kom je veel verder dan met geklaag en gegrom. Vervelend kleeft in het gemeentehuis waar je met je rolstoel niet overheen komt? Klagen hielp niet, een ludieke grap wel! Nog dezelfde avond was het kleeft weg...Ik ben gaan zitten tikken en heb zo voor de vuist weg veel van je wapenfeiten opgenoemd. En ik ben er ongetwijfeld ook nog heel veel vergeten, want praktisch overal waar iets veranderd moest worden was jij wel te vinden.

Kortom, je hebt een leven geleid ver buiten je directe kring om. Maar voor ons allemaal komt de tijd dat we het wat kalmer aan willen/moeten doen en dat wil jij nu ook. En dat komt je na zo veel jaren inzet ook meer dan toe. Marijke, ik wens je nog veel jaren toe waarin je met Freek nog kunt genieten van je vrije tijd met

Afscheid Marijke Smits

kinderen en kleinkinderen, mooie muziek, nog wat mooie reizen misschien en alles waar je hart nog meer naar uitgaat.

En als je dan toch meer tijd hebt, moeten we ook maar weer eens afspreken voor een 'bakkie'.

Lieve groet,

Ina.

Afscheid Marijke Smits

MARIJKE SMITS: ALTIJD CHARMANT-VROLIJK IN DE CONFRONTATIE!

(Leo Bisschops)

Ik was nog maar net benoemd als wethouder Sociale Zaken toen Marijke zich meldde voor een kennismakingsgesprek. Vol vuur betoogde zij dat Nederland weliswaar in 2016 het VN-verdrag voor de rechten van mensen met een beperking had ondertekend maar dat het in praktijk brengen nog een forse uitdaging was.

Ook in Best.

Op haar vraag of ik daar in Best iets aan wilde doen, antwoordde ik met ja, zonder me te realiseren wat dat allemaal zou gaan inhouden en meer geïnspireerd door haar aanstekelijke enthousiasme.

En belofte maakt schuld. Op een charmante manier wist Marijke me voor haar karretje te spannen en wel op een bijzondere manier. Niet door te vragen om ingewikkelde beleidsnota's, mooie voornemens en plechtige uitspraken van de gemeenteraad maar door mij mee te nemen in haar wereld en beleving.

Zij vertelde over haar beperking, niet op een klagerige manier maar eerlijk, ontspannen en soms vrolijke manier vertellend over de slimme manier waarop ze haar beperkingen compenseerde en anderen uitnodigde haar daarbij te helpen zonder haar gevoel van eigenwaarde aan te tasten.

Ze nam me mee op pad in Best om, zittend in een rolstoel, geduwd door een ambtenaar van Best, door het winkelcentrum te koersen en te ervaren hoe

Afscheid Marijke Smits

hinderlijk de reclameborden waren uitgesteld. (Is dat inmiddels anders?) Het gesprek met in gebreke blijvende winkeliers schuwde ze daarbij niet.

Effectief was ze daarbij niet alleen door de kracht van haar argumenten maar vooral door de charmante, positieve manier waarop zij de confrontatie zocht. Op eenzelfde manier pleitte zij in de gemeenteraad voor goed toegankelijke openbare toiletten in Best. (Zijn die er inmiddels?)

Haar kruistochten beperkten zich trouwens niet alleen tot Best. Ik pak er een aansprekend voorbeeld uit. Het station in Best zou 'ondergronds' gaan. Maar de toegankelijkheid voor mensen met een beperking was, zoals gebruikelijk, weer eens een sluitpost. En dan is Marijke op haar best. Geen pleitnota's naar de Spoorwegen, nee, gewoon belet vragen bij de hoofddirectie in Utrecht en de wethouder meenemen.

Het werd voor mij een leerzame, soms barre tocht. Eerst naar station Eindhoven en daar, via ondergrondse gangen en noodgedwongen gebruikmakend van stinkende goederenliften naar het betreffende perron. In Utrecht hetzelfde verhaal.

De directie nam de tijd om naar het pleidooi van Marijke te luisteren, met name omdat het doorspekt was met een aansprekende ervaringsdeskundigheid en waar nodig een vleugje humor.

In vooral dat laatste is Marijke voor mij een leerzaam voorbeeld geweest hoe je ook effectief kunt zijn.

Niet door het produceren van dikke pleitnota's, maar vooral door anderen op een aanstekelijk charmante manier uit te nodigen in jouw leefwereld, met al zijn beperkingen maar ook zijn kansen.

Marijke, dank daarvoor en ga er mee door!

Leo Bisschops.

Afscheid Marijke Smits

Werkgroep scholenvoorlichting.

Ieder jaar bezoeken we bijna alle scholen in Best met het team scholen voorlichting. Inmiddels hebben we een grote variatie in workshops, waarmee we kinderen laten ervaren hoe het is om een beperking te hebben. 17 jaar geleden is Marijke, samen met Anita, begonnen met deze werkgroep. Door de jaren heen is het team flink gegroeid, sommige kennen Marijke alleen via de scholenvoorlichting, anderen via de zwemvereniging of hebben haar ontmoet tijdens een lezing bij zorgbelang.

Als je het team vraagt naar eigenschappen die Marijke beschrijven vliegen de woorden als: open, vriendelijk, laagdrempelig fleurig, enthousiast, Doorzetter, onvervangbaar, je om de oren. Ze is ook nog steeds een echte juf vindt iedereen. Maar, wat ook bij haar hoort is dat ze moeite heeft met nee zeggen, niemand wil passeren, en het liefste iedereen de ruimte geeft voor zijn/haar workshop terwijl hier geen tijd voor is. Tijd is ook een puntje bij haar. Terwijl ze zelf aangeeft dat er goed op de tijd gelet moet worden, lukt dat bij haarzelf meestal niet zo goed. Zeker niet in combinatie met haar man Freek.

Met de scholenvoorlichting proberen we voornamelijk vooroordelen weg te nemen. Mensen met een beperking zijn namelijk ook gewone mensen, alleen kost het voor ons vaak meer tijd, meer energie en in sommige gevallen meer geld. Vooral kinderen denken vaak aan het begin van de workshops dat wij zielig zijn, dit is een woordje waar Marijke echt allergisch voor is. Vaak is de reactie aan het einde van de workshops van de kinderen: jullie zijn gewoon ook mensen. Het was dan ook een grote teleurstelling voor Marijke toen ze een van de meisjes Aan het einde vroeg: en hoe denk je nu over ons, en zij antwoordde ik vind je nog steeds zielig.

Anderen dingen waar het team meteen aan moet denken als we over Marijke spreken zijn: de manier waarop ze dingen uitlegt aan de kinderen, de ene keer heeft dit meer succes dan de andere keer. Als ze uitlegt dat ze in een plat huis woont dan is dit meteen wel duidelijk, maar als ze uitlegt wat een dwarslaesie is door te zeggen dat de draad in haar rug kapot is en dat je dit kunt vergelijken met een snoer aan je telefoon die kapot is, dan kijken alle kinderen haar verbaast aan. Inmiddels gebruikt ze hetzelfde voorbeeld, maar dan met een computer.

Afscheid Marijke Smits

Ook komen er veel voorbeelden naar voren over Marijke en Freek samen. Af en toe heeft Marijke een dubbele handicap, als er tijdens de voorlichting iets kapotgaat aan haar rolstoel. Freek is dan meestal snel ter plekke om het op te lossen. Als er dingen opgeruimd moeten worden is Freek soms minder handig. Er is wel eens wat kwijtgeweest, achteraf bleek freek dit dan op een hogere plank gelegd te hebben waar Marijke niet bij kon. Ook heeft Marijke soms een wanhopige en licht gefrustreerde blik op haar gezicht als Freek zich gaat voorstellen bij de voorlichting. Er komen dan namelijk opmerkingen als: Ik ben Freek en mijn enige beperking is dat ik getrouwd ben, of ik ben hier om te kijken hoeveel kinderen er achterover gaan vallen met de rolstoel.

Naast alle voorbeelden tijdens de scholenvoorlichting komen er ook herinneringen naar voren, zoals: het lintje dat Marijke kreeg en de verhalen daarna toen ze bij de kroning van Koning Willem-Alexander mocht zijn en de lol die we hebben gehad bij het oefenen van het toneelstuk dat we hebben opgevoerd tijdens het 25-jarig bestaan van het platform.

Al met al hebben we een erg leuk team en Marijke is daar een gewaardeerd lid van. Ook de klassen die we bezoeken zijn erg enthousiast en jaren later zijn er nog kinderen die Marijke of andere teamleden herkennen en enthousiast begroeten.

Afscheid Marijke Smits

Ontmoeting met Gabie Conradi. (Kees Houter)

Het is altijd leuk om oude kennissen te ontmoeten. Persoonlijk ken ik Gabie uit mijn periode van lid van Provinciale Federatie van Ouderverenigingen; helaas door financiële problemen ter ziele gegaan. Gabie is moeder van een zoon met een ernstige verstandelijke beperking, was toen al heel lang actief in de belangenbehartigingswereld van de mensen met een verstandelijke beperking en ook op het professionele vlak.

De kennismaking met Marijke begon door een gezamenlijke bijeenkomst van het Provinciale Overleg Gehandicaptenplatforms. Indertijd het idee om dit op te zetten samen met de 4 Regionale Overleggen Gehandicaptenplatforms Brabant. (Aardig om te weten dat het ROG Zuidoost Brabant het heel lang heeft volgehouden).

Zij herinnert zich nog de allereerste ontmoeting bij een bijeenkomst in een hotel. Marijke ging gelijk op inspectie over de toegankelijkheid. Het hotel pretendeerde goed toegankelijk te zijn, maar Marijke wist op haar eigen wijze te vertellen wat er beter kon: de toegangsdrempel te hoog, toegangsdeur draaide de verkeerde kant op en je moest er veel kracht voor zetten. Op een humoristische manier wandelde Marijke met Gabie door dit hotel en Gabie weet op de dag van vandaag nog heel goed hoe belangrijk het is om met mensen die dit zelf ervaren te kijken naar toegankelijkheid.

Marijke is altijd zeer positief en optimistisch! Ook een doorzetter. Voorbeeld: haar niet aflatende moeite om een aanstelling te krijgen als muziekdocent bij de Mytylschool. Weliswaar de juiste professionele kwaliteiten, maar een rolstoel gebonden persoon aanstellen, dat ging te ver. Maar de doorzetter won! Overal, waar over belangen van mensen met een beperking gesproken wordt, zowel provinciaal als landelijk, daar is Marijke te vinden.

Afscheid Marijke Smits

Zelf ontmoet Gabie Marijke ook nog op bijeenkomsten van Zorgbelang Brabant en ze spreken elkaar bij Inclusie Brabant waar mensen die zich voor dit thema inzetten, vaak ook als VN-ambassadeur, met enige regelmaat met elkaar van gedachten wisselen.

Gabie spreekt vol bewondering over de relatie tussen Freek en Marijke. Ze heeft veel relaties stuk zien gaan op het moment dat één van beide partners met een ernstige fysieke beperking te maken krijgt. Petje af!

Ze wenst jullie nog vele vele jaren van samenzijn toe.

Afscheid Marijke Smits

Ingewikkeld verloop. (Kees Houter)

Mijn kennismaking met Marijke had een beetje een ingewikkeld verloop.

Ik was uitgenodigd om, met mijn achtergrond van de VG-sector, kennis te komen maken met het bestuur van het GPB. Een opmerking van mij dat de GPB-vlag de lading niet dekte viel niet in goede aarde en ik kon gaan.

Gabie Conradi, door Marijke te hulp geroepen, maakte duidelijk dat verbreding van disciplines het GPB alleen maar sterker zou maken. Dus weer uitgenodigd. Toch heerste er onder de leden nog enige aversie: voor de VG- sector was toch alles al geregeld, dus wat hebben we nu aan jou? Maar in de loop der tijd nam de acceptatiegraad toe.

Mijn bewondering voor Marijke is in de loop der jaren enorm gestegen. Wat een energie en doorzettingsvermogen.

Daar hebben bij het GPB veel profijt van gehad. Het heeft o.a. geresulteerd in het opzetten van een zeer actieve scholen- voorlichtingsgroep. Marijke was (en is) zeer actief op landelijk en provinciaal niveau.

Jan Troost was een goeroe voor haar op het gebied van actie voeren. Als voorbeeld: de vloerbedekking van de raadszaal was een dikpolig tapijt. Terwijl de raadsvergadering al gestart was kwam Marijke binnen om met veel gepuf te trachten een plaats te bereiken. Resultaat: de burgemeester gaf direct opdracht het vloerkleed te vervangen!

Afscheid Marijke Smits

Ander voorbeeld: het inrichten van een compleet strand op het treinperron om duidelijk te maken dat het station en de trein niet direct toegankelijk zijn en dus het werkelijke strand niet bereikbaar. Ik heb Marijke ook echt leren waarderen als medelid van de WMO Adviesraad. Gedurende elf jaar had zij een grote inbreng in de opstelling van de adviezen van de raad.

In alles weet zij zich volledig door Freek ondersteund!

Op privégebied is Marijke actief als oppas-oma van meerdere kleinkinderen. Met haar achtergrond als muziek-docente zal zij ze ongetwijfeld muziekles geven.

Let maar op: over een paar jaar wordt een optreden van het gezelschap “De Smitsjes” aangekondigd.

Marijke, en ook Freek, geniet van de verworven vrije tijd en bedankt dat ik met jullie heb mogen samenwerken!

Afscheid Marijke Smits

Lieve Marijke. (Anita van Hoof)

Ik ken je al 25 jaar als een zeer gedreven en enthousiaste vrouw. Van alle markten thuis. Samen hebben we veel problemen wat betreft toegankelijkheid aangepakt. Door weer een wind samen op pad naar ontbrekende stoepranden in diverse wijken; de toegankelijkheid van winkels en horeca bekijken; op zoek naar goede speeltoestellen bij de kinderboerderij. Ik zal vast nog veel vergeten wat wij in de praktijk bekeken hebben.

Daarnaast waren we actief om bij de gemeente, om de luis in de pels te zijn, met helaas ook vaak de nodige frustraties.

De gedrevenheid van jou maakte het dat we toch veel voor elkaar hebben gekregen. Als jij ergens je tanden in zet, laat je niet meer los.

We organiseerde de sociale markt waar jij met veel passie de mensen aansprak en wist te boeien met allerlei verhalen uit de praktijk. Tijdens de sociale markt heb je nog laten zien dat je in een rolstoel prachtig kan dansen.

Samen hebben we de scholenvoorlichting opgezet. Dit werd, en is nog steeds jouw kindje. “Je moet de kinderen bewust maken dat je niet zielig bent als je een beperking hebt. Iedereen moet gewoon mee wil kunnen doen”, dat wat jij altijd zegt.

We hebben samen met onze collega's nog op de planken gestaan in het Tejaterke. Dit vanwege ons 25-jarig bestaan. We hebben wat gelachen tijdens de repetities. Het resultaat van ons toneelstuk was zeer bevredigend. De toilet pas deed het hem.

Afscheid Marijke Smits

We delen als passie, muziek en de tuin. Met trots laat je elk jaar weer zien hoe veel soorten bloemen er in jullie tuin staan. We hebben veel zaden uitgewisseld.

Ik denk dat er in de verhalen die zijn geschreven veel overlap zit. Dat ga ik dus niet herhalen. Want dan wordt mijn brief wel heel lang. Dat je een mooi mens met een goed hart bent, dat is een feit. Dat wil ik dan nog ff kwijt. Oh dat rijmt ook nog

Ik wens jullie samen nog een fijne tijd met veel vakanties en veel vreugde.

Liefs Anita van Hoof.

Afscheid Marijke Smits

Lieve Marijke. (Ans Verdonschot)

Nu jij afscheid neemt van het Gehandicaptenplatform in Best is ook aan mij gevraagd om een stukje voor dit nieuwsbulletin te schrijven. Dat doe ik maar al te graag en ik hoef hier niet uit te leggen waarom; jij weet dat.

Jij bent voor velen een voorbeeld hoe je met je beperking omgaat en jij ziet vooral de mogelijkheden. Daarnaast ben je bijna een natuurtalent om op te merken daar waar de 'wereld' beter afgestemd kan worden op alle mensen.

Vanuit het kijken naar mogelijkheden ben je nu 30 jaar actief geweest voor de belangen van anderen met een beperking. En niet zonder succes. Het scholenproject heb jij op de kaart gezet en met jouw enthousiaste presentatie heeft de gemeente Reusel de Mierden er meteen middelen voor vrij gemaakt om het in 2024 ook op de basisscholen in onze gemeente uit te rollen. Chapeau voor jou!

We kennen elkaar al wat langer. Nog uit de tijd dat je nog kon lopen. En jij hebt onze met het oog niet zichtbare beperking van nabij meegemaakt. Dat wij met ons gebrek aan muzikaal talent jouw vragen om ons te begeleiden met een eigen brouwsel op toonhoogte van een mannenstem weten wij toch niet. En jouw vraag hoe we dat oplossen?! Geen idee we zien zelfs geen probleem. Wat leren we ervan? Soms zie je meer mogelijkheden als je niet beter weet. Marijke in deze uitgave ben jij het middelpunt. En terecht. De foto die dit stukje begeleidt, waar jij het middelpunt bent, illustreert deze plek voor jou hier nog eens extra. Jij kent de mensen op deze foto. Ze dragen je allemaal een warm hart toe.

Hartelijk dank voor je voortrekkersrol om te komen tot een inclusieve samenleving waar iedereen mee kan doen. In Nederland hebben we helaas nog een lange weg te gaan.

Geniet samen met Freek nog van de tijd die voor je ligt. Veel liefs en een knuffel

Ans Verdonschot,

Voorzitter GHP Reusel-De Mierden

Afscheid Marijke Smits

Lekke band? (Fred Hermans)

Toen ik gevraagd werd deel uit te maken van het bestuur van GPB, kwam ik tamelijk blank binnen. Kende weliswaar enkele bestuurleden, sommige niet, alleen Marijke was als boegbeeld van GPB via media mij wel bekend.

De samenwerking met Marijke was verfrissend, ze was duidelijk en als het even kon bemoeide ze zich overal mee (maar dat is niet verwonderlijk omdat ze van vele zaken verstand had).

Gedurende een een rondgang door het opgeknapte centrum vroeg ze of ik haar rolstoel wilde duwen. (Weliswaar zonder handvatten, dus ook ik ervaarde een beperking)

Mijn vraag wat te doen met een lekke band schaterde ze het uit, dit was gelukkig verleden tijden. Bij een activiteit in kader van de Dag van de Witte Stok haakte zij in de Boterhoek even aan, en gaf als kommentaar op de door mij gemaakte foto's dat zij de laatste tijd bijna elke dag in de krant stond. Waar ik als antwoord gaf: de veel politici hier een moord zouden voor doen".

Marijke jouw enthousiasme werkte op mij als een levenselixer

Bedankt daarvoor.

Liefs, Fred.

Afscheid Marijke Smits

Marijke Smits. (Pia Hendriks)

Hai mooi mens. Wat was het leuk om jou te zien dansen bij de Need en later bij jouw eigen groep!

Wat was het leuk dat jij wat van rolstoeldansen liet zien op mijn bruiloft!

Ik heb je over het toilet zien hangen vanwege het grote succes van jouw danslessen...

Jij was een van mijn voorbeeld-moeders toen ik zwanger was.

Wat was het leuk om bij jou op bezoek te gaan in Best. Jullie mooie tuin te zien en de verhalen te horen.

Wat was het leuk om over jullie platform in Best te horen. Ik hoop dat wij op den duur ook zoiets op kunnen zetten.

Wat vond ik het leuk om jou te schilderen. Het schilderij was prachtig in de etalage van Ulla Popken. We kletsen gewoon door: binnenkort afspreken?

Afscheid Marijke Smits

Marijke Smits heeft geen beperking. (Frans Robers)

Al de keren dat ik haar sprak functioneerde ze bovennormaal.

Ze "staat" midden in de samenleving.

Zou ik functioneren wel goed hebben geschreven?

Ze is nog steeds een Juf!

Ze heeft veel aandacht voor mensen met een beperking.

Met een onweerstaanbare lach in haar gezicht vraagt ze bij de lokale overheid om de plaatsing van openbare toegankelijke gehandicapten toiletten.

Zo'n lach en zo'n vraag kan men moeilijk negeren (vraag maar aan Freek).

Als de gemeente op die vraag positief zou reageren stond op ieder pleintje in Best zo'n toilet.

Gaat Marijke weleens met vakantie?

De maanden mei en september worden daarvoor vrijgehouden. En tussendoor soms nog even naar Dalfsen.

Maar - het zei gezegd- (moet dat niet met ij) ook vanaf vakantieadressen bleef Marijke input leveren.

In het grijze verleden deed ze met een vriendin een spelletje:

Ik kan mensen aan de buitenkant plaatsen in de categorie links- of rechtsgeoriënteerd (qua politieke voorkeur).

Wie heeft gewonnen weet ik niet.

Een tijdje geleden mocht ik op uitnodiging van Marijke een rolstoel uitproberen.

Op een kleine helling ging ik achterover. Ik ben toen op mijn achterhoofd gevallen.

Eenmalig.

Rolstoel onaangepast!

Couppoging?

Ik zal haar missen.

Zij is altijd nadrukkelijk aanwezig, komt meestal met goede voorstellen en kan anderen stimuleren.

Geniet van je herwonnen vrijheid en maak er met Freek en kleinkinderen iets moois van.

Afscheid Marijke Smits

Afscheid Marijke Smits

Afscheid Marijke Smits

